

Stanisław Grochowiak**BOJ JAKOBA Z ANGELOM**

Ti mene s kruhom kamnom cerkvijo
Jaz tebe z rebrom

Ti — kot s ščitoma — s krili oborožen
Jaz — z gubami čela

Za tabo ogenj hopliti in levi krilati
Za mano — moj grob

Ti mene z zarjo z žensko in z vrčem
Jaz tebe z grobom

Posvetilo: Juriju Gembickemu

Swenu Czachorowskemu

SLAČENJE PRED SPANJEM

Hodiva skupaj
Po tisti veliki notranjosti
Ona v asfaltni
Jaz v sinji obleki
Ona s komaj
Zeleno plešo

In tukaj
Je rekla
Prvi bo žebelj
Tu boš obesil
Citre obeh rok

In ta ščinkec
Mogoče je v njih
Sprašujem

Ona gluha v obeh črnih je zvezdah

In tukaj
Je rekla
Naslednji bo žebelj
Tu boš obesil
Pljuč srebrno tančico

In ta roža
Mogoče je v njih
Sprašujem

Ona slepa v obeh ostrih je ušesih

In tukaj
Je rekla
Žebelj bo za glavo
Obesi jo lahnó
S kljunom v bruno poda

A jaz
Ne sprašujem
Stojim tako bel
S sijem kakor Krstnik
Nad žičnatim vratom

FLIRT Ko so Tomažu —
Na stolpu zvezanemu zaradi pobožnjakarstva
Bratje pripeljali žensko z dekoltejem in s skušnjava
Je Akvinec
Gorečo batino zagrabil
In mahal z njo.

Govore, da po naravi
Ta trebušasti Angelski Gigant,
Ki ga — nekoč — Bog je dvigoval kot prah regratovih semen nad zemljo,
Imel je dobrotljivost vola,
Ciklamo v vazi
In nežnost.

Saj to ni bil voščeni Stanislav Kostka,
Ki ga celo po smrti lahko vonjati je verno kakor cimet;
Tudi ne Lovrenc
Niti kak drug otročaj.

Torej če je že fant kot zvon, s srcem kot nebeško topništvo,
Pograbil ogenj in uporabil svojih dvesto funtov teže,
Je moralo priti to
Globoko
Iz razuma.

Zato pa, gospodična, ne izkoriščaj
V kinu teme.
Izvij roko iz moje dlani,
Spametuj batino.

APOLON IN MARSIJ

pravi dvoboj Apolona
(absolutni posluh)
z Marsijem
(ogromna skala)
pod večer se je odvijal
ko kakor že vemó
sodniki
so zmago prisodili bogu

k drevesu privezan trdno
odrt iz kože skrbno
Marsij
kriči
in preden dospe krik
do visokih njegovih ušes
v senci tega krika počiva

pretresen od drgeta ogabnosti
instrument svoj čisti Apolon

na videz samo
enoličen
glas je Marsijev
in iz enega sestavljen vokala
A
linije izražajoč ki se nikoli ne presekajo

Marsij
v bistvu
opisuje
neprecenljivo bogastvo
svojega telesa

plešaste gore jeter
bele soteske črevesja
šumeče gozdove pljuč
sladke gričke mišic
sklepe žolč kri in drget

zimski veter kosti
nad soljo spomina

pretresen od drgeta ogabnosti
instrument svoj čisti Apolon

